

וּמָה הִיא לְבָשָׁה ?
שִׁמְלָה יִפָּה וְחִגִּיטָה, בְּצַבֵּעַ לָבָן,
כִּי הַיּוֹם יֵאָהֵר הִיא אִמָּא שֶׁל שַׁבַּת בִּגְנוֹ !

כְּשֶׁבִקֵּר הַשֶּׁמֶשׁ זָרְחָה,
לְאֵהֵרָה הַתְּעוֹרָרָה בְּשִׁמְחָה.
הִיא אִמָּרָה 'מוֹדָה אָנִי', נִטְלָה אֶת הַיָּדַיִם
וְהִלְכָה לְהַתְּלַבֵּשׁ אַחַת וְשֵׁתַיִם.

לאה'לה לגן הולכת מרגשת,
ביד שלה יש שקית מרשרשת
ובתוך השקית הרבה הפתעות
שקנתה לאה'לה עם אמא לחברות.

בגן, הגננת את הארון פותחת,
מהארון היא מוציאה מטפחת.
ללאה'לה אותה היא קושטת,
"אני כמו אמא!" לאה'לה אומרת.

